

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Csp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119462120
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:6119462120.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31340890, právne zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36853186, v mene ktorej koná konateľ JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., proti žalovaným: 1. Z. X., nar. XX.XX.XXXX, Ž. XX/XX, XXX XX F. N. Ž., 2. T. X., nar. XX.XX.XXXX, Ž. XX/XX, XXX XX F. N. Ž., obaja právne zastúpení.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie 25.174,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 25.174,05 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 23.755,37 eur od 12.11.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných, zaniká povinnosť v rozsahu plnenia druhého žalovaného.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, voči žalovaným v 1. a 2. rade.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.04.2019 prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 25.174,05 eur istiny s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 02.05.2018 veriteľ uzatvoril so žalovanou v 1. rade ako priamou dlžníčkou a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom, pričom išlo o manželov a v zmluve je uvedené, že žalovaný v 2. rade ako spoludlžník je zaviazaný spoločne a nerozdielne s dlžníkom na plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1864748938 v súlade so zák. č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorej poskytol žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 25.300,- eur. Žalovaní sa zaviazali v súlade s úverovou zmluvou k povinnosti splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami po 370,53 eur, vrátane poistenia (30,36 eur/mesiac) v počte splátok 96 mesiacov, vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky určenej na deň 25.06.2018 a so splatnosťou poslednej splátky určenej na deň 25.05.2026. Žalovaní úver prestali splácať riadne a včas a žalobca v súlade s úverovou zmluvou bol oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 23.01.2019 a vyzval žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 25.243,30 eur, ktorý pozostával: z nesplatených istiny úveru vo výške 24.795,40 eur, z nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 438,81 eur, nezaplatených poplatkov vo výške 9,- eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní svoj záväzok čiastočne plnili a žalobca tieto plnenia započítal prednostne na nesplatenú istinu úveru. Preto žalovaná suma vo výške 25.174,05 eur pozostáva z istiny zníženej o sumu čiastočným plnením v sume 23.755,37 eur, z nesplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti v sume 438,81 eur, z nesplatených poplatkov v sume 9,- eur, z vyčíslených úrokov

z omeškania do realizovania poslednej platby žalovanej strany po vyhlásení predčasnej splatnosti v sume 970,87 eur.

Žalobca si zároveň uplatňuje v tomto konaní zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne a to iba zo sumy nesplatené istiny úveru v súlade s ust. § 517 odsek 2 OZ.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 09.01.2020 platobný rozkaz pod č. k. 24Up/1911/2019, podľa ktorého vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaných k zaplateniu istiny 25.174,05 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania v sume 1.746,54 eur, alebo aby v tej istej lehote podali odpor s odôvodnením na súde, ktorý vydal platobný rozkaz. Žalovaní v zákonnej lehote podali voči platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, kde namietali prostredníctvom právneho zástupcu nárok uplatnený žalobcov v celom rozsahu, najmä poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % pri čerpaní na účet v banke vo výške 506,- eur, ktorý považovali za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 03.05.2010, ďalej namietali nesprávne určenú a uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Mali za to, že keď na základe zmluvy čerpali sumu 24.794,- eur, lebo žalovaným bol okamžite započítaný poplatok vo výške 506,- eur tak považovali za nesprávne uvedený údaj v zmluve 25.300,- eur, lebo to má rovnaké následky podľa ich názoru, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Okrem toho namietali aj nesprávny údaj o výške priemernej RPMN označenej v zmluve vo výške 8,75 % ročne a poukázali na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2017, platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2017 do 15.05.2018, zverejnené na stránke MF SR, ktoré uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľským úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,- eur bola priemerná RPMN vo výške 8,58 % p. a. Poukázali na zlý výpočet RPMN a v tejto súvislosti poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co/113/2017.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní výzvou zo dňa 15.04.2020 vyzval žalobcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k odporu žalovaných.

4. Žalobca sa vyjadril k odporu žalovaných podaním zo dňa 12.06.2020, v ktorom uviedol, že nesúhlasí ani s jednou námietkou žalovaných, lebo ju nepovažuje za dôvodnú ani ničím preukázanú. Poukázal na to, že žalovaní vo svojom odpore neuvádzajú žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možno hodnotiť ako relevantné. Procesná obrana žalovaných spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa, rozsiahlych výňatkoch z nesúvisiacich rozhodnutí iných súdov, bez akejkoľvek ďalšej vecnej argumentácie a formálnej citácie zákonných ustanovení. Nesúhlasil s námietkou žalovaných, že poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal pritom na aktuálny a právne záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 03.10.2019 vo veci X. proti CIB Bank Z.r.t. a spol., C 621/2017, predmetom ktorého bolo práve posúdenie poplatku za spracovanie úveru a poplatku za poskytnutie úveru v kontexte neprijateľných zmluvných podmienok. Uviedol, že slovenský právny poriadok inštituuje odplatu za dojednanie záväzku poskytnúť úver pozná, a jeho užívanie predpokladá. Potvrzuje to aj súdna prax najvyšších súdnych autorít. Odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver je tak, ak je dohodnutá súčasťou hlavného predmetu plnenia. Je možné takúto odplatu nedohodnúť, no ak je do zmluvy zahrnutá, predstavuje rovnako dôležitú zložku ako napr. dojednanie úrokov. Z tohto dôvodu sa vylučuje z prieskumu neprijateľnosti. K námietke žalovaných ohľadom načerpania úveru a údajnej absencie údajov o celkovej výške úveru v zmluve o úvere, žalobca opätovne nesúhlasil, nakoľko predložil v rámci dôkazných prostriedkov „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.11.2019“, z ktorého je zrejmé, že žalovaní riadne načerpali úveru v súlade so zmluvou o úvere v celkovej výške 25.300,- eur dňa 02.05.2018. Údaj o celkovej výške úveru bol riadne, jasne a zrozumiteľne uvedený priamo v zmluve o úvere ako celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť a to v čl. 2.2 zmluvy.

Námietku žalovaných ohľadom nesprávne uvedenej výšky RPMN nepovažoval za dôvodnú, naopak poukázal na to, že je vypočítaná správne a aj uvedená správne v zmluve, poukázal pritom na ust. § 9 odsek 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého okrem iného priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 odsek 2 za príslušný kalendárny štvrťrok, je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver na predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaných, že pri určení priemernej hodnoty RPMN je potrebné vychádzať zo „Súhrnných informácií o

údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch“ veriteľmi za 4. štvrťrok 2017, platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2017 do 15.05.2018, zverejnené na stránke MF SR, na ktoré poukázali v písomne podanom odpore, nakoľko MF SR striktné rozlišuje „súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi“ a „súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk.“ Uviedol, že na žalobcu ako banku sa nevzťahujú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, ale súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2017.

5. Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 28.04.2020 postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu na ďalšie prejednanie v súlade so zákonmi č. 307/2016 a zákona č. 160/2015 Z. z. v platnom znení.

6. Dňa 07.09.2020 súd pojednával v neprítomnosti žalovaných a ich právneho zástupcu podľa ust. § 180 C.S.P., ktorý mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas, svoju neúčast' neospravedlnil a ani žiadnym spôsobom nepožiadal súd o odročenie pojednávania a neospravedlnili sa ani žalovaní a nepredložili súdu žiadny dôkaz o dôvode na odročenie pojednávania.

7. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka z 02.05.2018, výzvami na úhradu dlžnej sumy z 23.01.2019, upozorneniami - výzvami na splatenie dlžnej časti úveru z 27.12.2018, predžalobnými výzvami na plnenie právneho zástupcu žalobcu, podacími hárkami, sadzovníkom poplatkov pre fyzické osoby, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.11.2019, platobným rozkazom, odporom žalovaných, vyjadrením žalobcu k odporu žalovaných a odpoveďou na výzvu súdu k duplike žalovaných právneho zástupcu žalobcu, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za štvrtý štvrťrok 2017, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za štvrtý štvrťrok 2017, vyjadrením PZ žalovaných zo dňa 12.05.2020 a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Právny zástupca žalobcu uviedol, že zotráva na všetkých svojich písomných vyjadreniach ako aj na podanej žalobe, ktorej žiadal vyhovieť v plnom rozsahu a čo sa týka námietok žalovaných uviedol, že s nimi sa náležite vysporiadal v písomnom vyjadrení k podanému odporu. Poukázal na to, že kvalifikovane vyvrátil procesnú obranu žalovaných, o čom svedčí ich duplika, v ktorej absolútne nereagovali na tvrdenia žalobcu, vrátane označenej judikatúry, a v ktorej iba znova zotrvali na tom, že priemerná RPMN je uvedená v zmluve nesprávne, hoci žalobca predložil konkrétny dôkazný prostriedok z MF SR. Poukázal na to, že takéto procesné správanie žalovaných je z pohľadu žalobcu procesne neúčinné a zároveň šikanózne. Čo sa týka výšky RPMN 9,2 % ročne uviedol, že tento údaj od uzavretia zmluvy žalovaní nikdy nerozporovali. Ich procesnú obranu v tomto smere vyhodnotil ako procesne neúčinnú, lebo nikde vo svojich písomných podaniach neuviedli, akú výšku RPMN považujú za správnu a akým spôsobom ju vypočítali. Uviedol, že žalobca vypočítal RPMN v zmluve podľa zákonného vzorca a nepovažoval za podstatné v tomto konaní sa bližšie zaoberať výškou RPMN, keď špecifikácia námietok žalovaných sa primárne týkala výšky RPMN, kde aspoň dodatočne uviedli výšku, ktorú považovali za správnu, avšak na základe nesprávneho dôkazného prostriedku. V prípade úspechu žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

9. Vykonaným dokazovaním bolo súdu nesporne preukázané, že žalobca uzavrel ako veriteľ so žalovanou v 1. rade ako dlžníčkou a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka dňa 02.05.2018 č. zmluvy 1864748938, podľa ktorej poskytol žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 25.300,- eur a žalovaní sa zaviazali predmetný úver vrátiť žalobcovi pravidelnými mesačnými splátkami v sume 370,53 eur v počte 96, k 25. dňu v mesiaci, v ktorej splátke boli zahrnuté aj mesačné náklady spojené s poistením schopnosti splácať úveru vo výške 30,36 eur s tým, že výška mesačnej anuitnej splátky bola uvedená v sume 340,17 eur, poistenie 30,36 eur, výška poslednej mesačnej splátky 369,55 eur, s fixnou úrokovou sadzbou 6,50 % ročne, s výškou RPMN 9,20 % ročne, s priemernou RPMN vo výške 8,75 % ročne, s odplátou za poskytnutie úveru vo výške 7,94 % ročne, s najvyššou prípustnou hodnotou odpláty 17,50 % ročne a s celkovou čiastkou, ktorú má klient zaplatiť 35.569,90 eur. Zmluva obsahovala presný rozpis termínov splatnosti započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky, s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky

pri splácaní úveru, ako aj ďalšie podstatné zmluvné podmienky v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení.

- výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 27.12.2018 súd zistil, že žalobca takúto zaslal osobitne každému žalovanému, v ktorej im uviedol, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 02.05.2018 a Obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke do podania tejto výzvy neuhradili svoje záväzky voči žalobcovi a boli upozornení, že podľa § 53 odsek 9 OZ v platnom znení, ku dňu 27.12.2018 je pohľadávka banky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, a preto boli žalovaní vyzvaní, aby sumu 1.203,30 eur zaplatili na úverový účet v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy s tým, že v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od žalovaných úhradu celej úverovej pohľadávky a zároveň preukázal žalobca podaciami hárkami, že tieto výzvy boli riadne žalovaným odoslané, čím sa dostali do ich dispozičnej sféry a túto skutočnosť žalovaní ani nenamietali,

- výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.01.2019 súd zistil, že žalobca takúto zaslal osobitne každému žalovanému, v ktorej uviedol, že žalovaní svojim konaním podstatným spôsobom porušili ustanovenie Zmluvy o úvere zo dňa 02.05.2018 a Obchodných podmienok a preto žalobca úverovú pohľadávku k 23.01.2019 vyhlásil za predčasne splatnú v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovaných, aby sumu 25.243,25 eur zaplatili vkladom na úverový účet v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade banka pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou a zároveň preukázal žalobca podaciami hárkami, že tieto výzvy boli riadne žalovaným odoslané, čím sa dostali do ich dispozičnej sféry a túto skutočnosť žalovaní ani nenamietali,

- predžalobou výzvou na plnenie zo dňa 28.11.2019 súd zistil, že túto zaslal právny zástupca žalobcu každému žalovanému osobitne, kde ich vyzval na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy voči žalobcovi vo výške 25.243,25 eur pred podaním žaloby na súd, ktorá suma predstavuje pohľadávku veriteľa ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a žalovaní boli bezodkladne právnym zástupcom vyzvaní, aby túto sumu uhradili na účet uvedený v tejto výzve, v opačnom prípade právny zástupca v mene žalobcu si bude vymáhať zaplatenie tejto sumy súdnou cestou a následne exekúciou,

- aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.11.2019 súd zistil, že výška úveru poskytnutá žalovaným bola 25.300,- eur, splatené 504,56 eur, poplatok za poskytnutie úveru 2 % a celkovú istinu, ktorú obdržala žalovaná v 1. rade na svoj účet bola suma 24.795,44 eur. Žalobca vykázal nezaplatené splátky vo výške 26.593,71 eur a z plánu splátok bolo evidentné, že žalovaní zaplatili 6 splátok po 340,17 eur a 1 splátku po 251,41 eur. Ku dňu 23.01.2019 mali nezaplatený úveru vo výške 24.114,42 eur,

- sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby s účinnosťou od 01.05.2019 žalobca preukázal, že týmto sa riadi pri poskytovaní služieb k osobnému účtu a podrobne sú rozvedené v tomto sadzobníku všetky poplatky súvisiace s poskytovaním produktov žalobcu,

- všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 28.01.2019 žalobca preukázal, že tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a tvoria časť jej obsahu, zároveň, že upravujú práva a povinnosti medzi bankou a klientom,

- obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery účinnými od 01.10.2016 žalobca preukázal, že tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení s tým, že ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere majú prednosť pred ustanoveniami obchodných podmienok,

- súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2017 so stavom ku dňu 31.12.2017, výška RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch uvedených v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,- eur od 5 do 10 rokov je 8,58 %,

- súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2017 so stavom ku dňu 31.12.2017 výška RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov vrátane je 8,75 %,

10. Podľa ustanovenia § 1 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku dňu 02.05.2018, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa

11. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku dňu 02.05.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

16. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písm. z), zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 29.09.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1, 2, 3 a 4 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ku dňu 02.05.2018, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> a § 10 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> a c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

(2) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 20 až 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501.html>>.

(3) ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

(4) spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

18. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 29.09.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>.

19. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
ods. 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.
ods. 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky.

22. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Zo zisteného skutkového a právneho stavu vyvodil súd tento právny záver: Predmetný spor súd posudzoval a rozhodoval v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade strany sporu uzavreli dňa 02.05.2018 spotrebiteľský úver pod názvom „Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1864748938“, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej v 1. rade ako dlžníčke a žalovanému v 2. rade ako spoludlžníkovi, obom ako manželom, s tým, že spoludlžník je zviazaný spoločne a nerozdielne s dlžníkom na plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 25.300,- eur na účet žalovanej v 1. rade, ktorá sa spoločne so spoludlžníkom svojím manželom zaviazala predmetný úver vrátiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 96 v sume 370,53 eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,50 % ročne s RPMN 9,20 % ročne, s priemernou RPMN 8,75 % ročne a s celkovou čiastkou, ktorú mali zaplatiť žalovaní v sume 35.569,90 eur.

24. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 02.04.2010, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka.

Súd teda vzťah strán sporu konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

25. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch ako jedna z kategórií spotrebiteľských zmlúv ex offio podliehajú kontrole, či plnenia, ktorých sa veritelia od spotrebiteľov domáhajú, ich neuplatňujú na základe neprijateľných podmienok popr. neplatne dohodnutých dojednaní a teda celkové plnenie spotrebiteľa je potrebné vždy posúdiť s rozsahom nároku, aký dodávateľovi podľa doložených dôkazných prostriedkov svedčí. V každom prípade je potrebné skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo musí súd skúmať ex offio. V danom prípade bolo preukázané, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, nakoľko ju žalobca uzatváral ako dodávateľ (§ 52 odsek 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 odsek 4 OZ). Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzatvorila. Žalovaný ako spotrebiteľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§54 OZ). Ochrana, ktorú Občiansky zákonník spotrebiteľom poskytuje, umožňuje súdu ex offio preskúmať spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok aj vtedy, ak spotrebiteľ neprijateľný charakter zmluvných podmienok nenamieta, pretože buď nepozná svoje práva, alebo si ich z rôznych dôvodov neuplatňuje. V ust. § 54 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zákonodarca zakotvil, že zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. V zmluve si strany sporu dohodli podstatné náležitosti, a to, že veriteľ poskytne žalovanej v 1. rade ako dlžníčke a žalovanému v 2. rade ako spoludlžníkovi (manželom) úver za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 6,50 % ročne, okrem toho si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 9,20 % ročne a celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť v čase uzatvorenia zmluvy vo výške 35.569,90 eur, okrem toho odplatu za poskytnutie úveru 7,94 % ročne a najvyššiu prípustnú hodnotu odplaty 17,50 % ročne. Priemerná hodnota RPMN bola určená vo výške 8,75 % ročne. Okrem toho v zmluve v čl. 2 bode 2.2 boli podrobne dohodnuté aj ďalšie podmienky úveru ako splatnosť prvej mesačnej splátky: 25.06.2018, čerpanie úveru, účet, na ktorý bude úver čerpaný, príjemca, splácanie úveru, splatnosť mesačnej splátky vždy k 25. dňu v mesiaci, účet, z ktorého bude úver splácaný, ako aj zákonný úrok z omeškania v čase uzatvorenia zmluvy vo výške 5 % ročne. Článok 2 bod 2.4 obsahoval presný termín splatnosti a rozpisu započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky, pri splácaní úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery žalobcu, ktoré súd už vyššie oboznamoval.

Žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy dodržal, keď poskytol žalovanej v 1. rade ako dlžníčke úver prevodom na jej účet vo výške 24.795,44,-eur vzhľadom k tomu, že z poskytnutej výšky úveru 25.300,- eur odpočítal sumu 504,56 eur ako poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v banke a to v deň podpisu zmluvy teda 02.05.2018, podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2019 a žalovaní ako dlžník a spoludlžník porušili svoju povinnosť, pretože prestali splácať úver riadne a včas, čím sa dostali do omeškania a z predmetného úveru žalovaní uhradili veriteľovi celkovo 3.322,50 eur (2.292,43 eur podľa Aktuálneho stavu úveru str. 2 eur, splatené 6 x po 340,17 eur a 1 x 251,41 eur a sumu 1.040,07 eur, ktoré sumy zaplatili žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak, ako ich citoval žalobca v žalobe) a žalobca ich písomnou výzvou zo dňa 27.12.2018 vyzval k splneniu dlhu, kde ich zároveň upozornil na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný a výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.01.2019 pre opakované porušenie ustanovení zmluvy o úvere vyhlásil úverovú pohľadávku k dátumu 23.01.2019 za predčasne splatnú. Táto skutočnosť vyplýva z platobnej histórie, ktorú žalobca do spisu doložil na č. l. 52 pod názvom „Plán splátok“.

27. Žalovaní v odpore, ktorý podali prostredníctvom právneho zástupcu proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 24Up/1911/2019 zo dňa 09.01.2020 namietali

náležitosti zmluvy, ktoré súd vyššie uviedol podľa ust. § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a súd sa s týmito námietkami v tomto konaní vysporiadal nasledovne.

28. Čo sa týka námietky žalovaných, že poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % pri čerpaní na účet v banke vo výške 504,56 eur predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 03.05.2010 sa súd s touto námietkou nestotožnil a nepovažuje ju za dôvodnú a v tomto smere sa priklonil k právnej argumentácii žalobcu a v plnej miere sa s ňou stotožnil. Je potrebné uviesť, že podľa čl. 4 odsek 2 a čl. 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, tieto sa majú vykladať v tom zmysle, že s požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby takéto zmluvné podmienky o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktorý znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikoval všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm.

Článok 3 odsek 1 Smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že taká zmluvná podmienka, o akú ide vo veci samej, ktorá sa týka poplatkov za správu zmluvy o úvere, a ktorá neumožňuje jednoznačne určiť konkrétne služby poskytované ako protihodnota, v zásade nespôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery na úkor spotrebiteľa značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami strán, ktoré vyplývajú zo zmluvy. V danom prípade je plne aplikovateľný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 03.10.2019 vo veci Gyula Kiss proti CIB Bank Z.r.t. a spol. zn. C-621/17 predmetom ktorého bolo práve posúdenie poplatku za spracovanie úveru a poplatku za poskytnutie úveru v kontexte neprijateľných zmluvných podmienok, lebo identifikovaný poplatok za poskytnutie úveru bol priamo dojednaný v zmluve o úvere a to v článku 3 a bod 3.1 a tento poplatok predstavuje protihodnotu úkonov uskutočnených pred uzavretím zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere sa riadi predovšetkým zákonom o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch č. 129/2010 Zb. a to zákonom „lex specialis“ ale primárne ide vždy o úverovú zmluvu, ktorej podstata sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. a v ust. § 499 Obch. z. je uvedené, že „Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa“. Poskytovanie úverov je vo veľkej väčšine prípadov v predmete podnikania typický u bánk. Spomedzi ustanovení Obch. z. regulujúcich úverovú zmluvu ako absolútny obchod § 261 odsek 6 písm. d) patrí do skupiny kogentných ustanovení ust. § 497 definujúce základnú typovú charakteristiku úverovej zmluvy práve ust. § 499. Z tohto vyplýva, že slovenský právny poriadok inštituovať odplatu za dojednanie záväzku poskytnúť úver vyslovene pozná a jeho používanie vyslovene predpokladá a túto skutočnosť dlhodobo akceptuje ako právna veda, tak aj súdna prax najvyšších autorít napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4 Obo 86/99 zo dňa 01.05.2001. Okrem ust. § 499 Obch. z. existuje aj ďalšia výluka z prieskumu neprijateľnosti, ktorou je obsah dojedanej podmienky ako hlavného predmetu plnenia a tiež cenové dojednanie. Výslovne sa s tým zaoberá ust. § 53 odsek 1 OZ druhej vety: „To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané“. Čo sa týka predmetnej námietky, je možné konštatovať zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že odplata za dojednanie záväzku tak, ako je dohodnutá v čl. 3 bod 3.1 je súčasťou hlavného predmetu plnenia, a preto vykazuje relevantný parameter hlavného predmetu, čo akúkoľvek zmluvnú podmienku, ktorá sa ho týka, vylučuje z prieskumu neprijateľnosti.

29. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaných, ohľadom absencie údajov o celkovej výške úveru v zmluve o úvere, taktiež nie je možné súhlasiť, nakoľko žalobca predložil do konania dôkazy a to viaceré listinné dôkazy, okrem iného aj Aktuálny stav úveru ku dňu 30.11.2019, z ktorého je zrejmé, že žalovaní riadne obdržali bezhotovostne úver na účet žalovanej v 1. rade vo výške 25.300,- eur dňa 02.05.2018 s automatickým odrátaním poplatku za úver, ktorý súd riešil v bode 28, a ktorý je dohodnutý v súlade so zákonom a údaj o celkovej výške úveru bol z týchto dôvodov riadne, jasne a zrozumiteľne uvedený priamo v zmluve o úvere ako celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, uvedené v čl. 2 bod 2.2 a to vo výške 35.569,90 eur. Ani táto námietka preto neobstojí, je nedôvodná, právne irelevantná.

30. K námietke žalovaných, že zmluva obsahuje nesprávny údaj RPMN v neprospech spotrebiteľa, lebo žalovaní na základe zmluvy o úvere reálne čerpali sumu 24.794,-eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej v 1. rade a žalovaní tvrdia, že v zmluve je uvedený týmto pádom nesprávny údaj, že čerpali 25.300,-eur, tak nie je správne vypočítaná celková výška úveru, čo má v konečnom dôsledku za následok,

že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, a že z uvedeného dôvodu zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov, s touto námietkou sa súd nestotožnil a priklonil sa k právnej argumentácii žalobcu, ktorú považoval za správnu a v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní v tejto námietke nekonkretizovali, akým spôsobom vypočítali výšku RPMN, ale tvrdia, že nie je správna. Jednoznačne v súlade s § 9 odsek 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 24.05.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí OZ musí obsahovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Žalobca zdôvodnil, že RPMN vypočítal podľa zákonného vzorca, v súlade so zákonom č. 129/2010, zistil, že výška RPMN je 9,20 %, podľa údajov ktoré mal zo zmluvy k dispozícii a podľa zákonného vzorca po dosadení údajov do tohto vzorca v zmysle prílohy č. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere sú špecifikované všetky podstatné náležitosti, ktoré je potrebné dosadiť do zákonného vzorca pre výpočet RPMN a to výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkových nákladov zmluvy o úvere a všetky predpoklady na výpočet RPMN. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na záväzný rozsudok Súdného Dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti K. C-42/15, podľa ktorého: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok“. Z týchto dôvodov mal súd za to, že žalobca správne určil výšku RPMN a žalovaní nepreukázali v tomto smere žiadny hodnoverný dôkaz, ktorý by spochybnil správnosť tohto údaju.

31. K námietke žalovaných ohľadom nesprávne uvedeného údaja o výške priemernej RPMN vo výške 8,75 % ročne, s poukazom na to, že žalobca nevychádzal „Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2017 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2017 do 15.05.2018“, zverejnené na stránke MF SR, podľa ktorých priemerná RPMN mala byť 8,58 % sa súd s touto námietkou opätovne nestotožňuje, nakoľko Ministerstvo financií SR striktné rozlišuje „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi“ a „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk“ a na žalobcu ako banku sa môžu vzťahovať jedine Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk a nie Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi. Zároveň žalobca preukázal listinným dôkazom z č. I. 157, že podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2017, ostatné spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov vrátane, mali RPMN 8,75 % ročne. Podľa ust. § 9 odsek 2 písm. z) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 29.09.2015, je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj údaj o priemernej RPMN pri novoposkytovaných úveroch za príslušný kalendárny štvrtrok. Tieto údaje v súlade s § 21 odsek 2 zákona zverňuje MF SR. Vzhľadom k tomu, že žalovaní opätovne zle a nesprávne aplikovali a dôvodili svoju námietku, ju súd považoval za nedôvodnú, právne irelevantnú.

32. V tomto smere sa nestotožnil s argumentáciou žalovaných podľa rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 sp. zn. 5Co 59/2017 a ani rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co 113/2017, nakoľko tieto nie je možné aplikovať na daný prípad.

Je potrebné v tomto konaní zdôrazniť a konštatovať, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou. V tomto smere súd poukazuje na zásadné závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 07.02.2018 PL. ÚS 11/2016-60, publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 1/2018: „Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov, vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickom poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom“. Obdobné závery učinil aj Ústavný súd SR v náleze zo dňa 04.02.2020 sp. zn. I. ÚS 332/19 publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí ÚS SR za obdobie III./2020 Senát I.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na odlišné stanovisko podpredsedu ÚS SR a bývalého predsedu Občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana Ľalíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „demonizovanie“ veriteľskej pozície v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálne právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďalej, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti (ods. 2). Taký postu orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa, opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov (ods.3). Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok a tým aj právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“

Spravodlivosť je kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci ktoré nebude možné vyhodnotiť ako krajne nesúladne s princípom spravodlivosti a popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení. Povinnosť zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétného prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, čiže také, aby úzkostlivé lipnutie na litere zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo zjavnú a výraznú nespravodlivosť druhej, na čo poukázal Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 28.04.2016 sp. zn. 2 Obdo V 1/2014.

33. S poukazom na všetko vyššie uvedené súd zastáva ten právny názor, že žalobca dôkazné bremeno v konaní uniesol a dostatočne preukázal vymáhaný nárok, čo do výšky pohľadávky a na všetky námietky vznesené žalovanou stranou, ktoré súd vyhodnotil za nedôvodné a nesúladne so zákonom, súd žalobe v celom rozsahu tak, ako si ju žalobca uplatnil vyhovel tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 25.174,05 eur, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 23.755,37 eur od 12.11.2019 do zaplatenia, v súlade s ust. § 517 odsek 2 OZ v spojitosti s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia druhého zo žalovaných, lebo zmluvu uzavreli manželia v pozícii dlžník a spoludlžník a v zmluve je jednoznačne uvedené, že spoludlžník je zaviazaný spoločne a nerozdielne s dlžníkom na plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Žalovanú sumu s príslušenstvom sú povinní žalovaní zaplatiť žalobcovi na účet, ktorý má vedený v Poštovej banke, a. s., IBAN: SK33 6500 0274 0600 9313 2247.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100 % voči žalovaným v 1. a 2. rade podľa § 262 odsek 1 C.S.P., pretože bol v konaní plne úspešný a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).